

श्री कोळेश्वराची आरती नं. १

जय एकाक्षर रूपाभेदत्रय होसी । रजतम सात्विक रूपें स्वरूपीं आलासी ॥
चतुरानन हरिहर या धरिलें नामासि । सृजसि पालिसि स्थिरचर अंती संहारसि ॥
जय जय जय कोळेश्वर त्रिगुणात्मक देवा । सुरमुनि गण गंधर्वहि करिती तव सेवा ॥ जय ॥ १ ॥
जिव शिव परमात्माहि त्रिपुटी मावळली । देह ध्यातां ध्यानं उन्मनि स्थिर झाली ।
साधुमुनि जन त्यातें निजमुक्ति कळली । निशिदिनीं हरिगुरुध्यातां भवमाया सरली ॥ जय ॥ २ ॥
त्रिगुणात्मक होज्जनियां त्रिभुवन चालविसी । भार्गव रूपें भार्गव स्वरूपी झालासी ।
कोळथरें या ग्रामी ज्योतिर्लिंग वससी । विश्वंभर विश्वात्मज ध्यातो भजनासि ॥ जय ॥ ३ ॥

आरती नं. २

कल्मषभारे मानव बहुतचि कष्टले । धर्मा टाकुनिया पाखंडी बनले ।
निर्गुणपरमेशातें विसरुनियां गेले । त्यांसि उद्धाराया शंकर अवतरले ।
जय देव जय देव जय मुनि सुख धामा । आरती ओवाळूं सज्जन विश्रामा ॥ १ ॥
क्षेत्री नांगरितां या पुण्यग्रामीं । लाधलि मूर्ति किराता पोखरितां भूमि ।
प्रगटे जग ताराया त्रिजगाचा स्वामी । नगरजनीं रचियेलें मंदिर बहु नामी ॥ २ ॥
कोळथरें या ग्रामीं सज्जन जे वसति । त्यांचे सभ्दाग्य मी वर्णावें कीति ।
त्रिपुरहरातें प्रतिदिनी दर्शन पावति । भोगुनि सौख्या अंतीं कवळिति ते मुक्ति ॥ जय ॥ ३ ॥
मूर्तिशिळेची रुचिरा नेत्रा सुख देते । मस्तकीं श्रीगंगा नित्य अवतरते ।
सिंहनिनादे प्रतिदिनीं देवालय घुमते । साक्षात्कार देखुनि भजनीं मन रमतें ॥ जय ॥ ४ ॥
ब्रह्मा विष्णु महेश त्रिगुणात्मक मूर्ति । करितां पूजन भावें मन कामना पुरती ।
स्वकृपाछत्राखालीं भक्तांच्या पंक्ति । आपत्तापासुनि रक्षिसि या जगतीं ॥ जय ॥ ५ ॥
सुयश दिगन्तरिं पसरे कोळेश्वर यांचें । शिव शिव हर हरनरवर घोष करिती वाचे ।
टाळ्या पिटोनि प्रेमें थय् थय् जन नाचे । मूर्ति स्वयंभू देखुनि भक्ति मनी सांचें ॥ जय ॥ ६ ॥
भस्म विभूषित तनु जो व्याघ्रांबरधारी । फणिवरमंडित हर तो ध्यावा त्रिपुरारि ।
करता पूजन भावें जो भवभय हारी । तल्लिनतत्पदिं झाला नारायणभारी ॥ जय ॥ ७ ॥